

Стратегія випереджуючої адаптації до вимог і потреб молоді дає свої позитивні результати. Наші випускники не тільки не залишаються без роботи, а й здебільшого обіймають відповідальні й престижні посади, швидко й упевнено будують свою кар'єру.

ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ МОТИВАЦІЇ У СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Стеценко В. В., викладач коледжу СНАУ

Останніми роками в психологічній науковій літературі питанням мотивації учебової діяльності приділяється особлива увага. Це не випадково, оскільки питання про мотиви – це, по суті, питання про якість учебової діяльності. Термін «мотивація» використовується в сучасній психології у двоякому розумінні: як визначення системи факторів, детермінуючих поведінку, і як характеристика процесу, який стимулює й підтримує поведінкову активність на певному рівні.

Уявлення про мотивацію виникає при спробі пояснення. Це пошук відповідей на питання типу «чому?», «за для чого?», «з якою метою?», «який сенс?». Мотивація пояснює цілеспрямованість дій, організованість та стійкість цілісної діяльності, спрямованої на досягнення окремої цілі. Вивченням мотивації студентів займалися Д.Мак Келанд, Д. Аткінсон, Г. Хекхаузен, Г. Келлі, Ю.Роттер, К. Роджерс, Р. Мей, А.Н.Леонтьєв та інші.

Дослідниками встановлений позитивний зв'язок мотиваційних орієнтацій зі встиганням студентів. Найтісніше пов'язаними з успішністю виявилися орієнтації на процес і на результат, менш тісно – орієнтація на оцінку викладача. Зв'язок орієнтації з уникненням неприємностей слабкий. Класичний закон Йеркса-Додсона, сформований кілька десятиліть тому, установив залежність діяльності від сили мотивації. З нього випливало, що чим вища сила мотивації, тим вища результативність діяльності.

О.С. Гребенюк, вивчаючи формування інтересу студентів коледжів та технікумів до учебової й трудової діяльності, виділив рівні розвитку мотивації учебово-трудової діяльності: I рівень характеризується нечисленними позитивними мотивами учебової й трудової діяльності (мотиви уникнення незручностей, дискомфорту або вузько особистісні). II рівень – виявляється інтерес до учебового матеріалу, усі позитивні мотиви пов'язані лише з результативною

стороною, орієнтовані на успіх, досягнення результату, навчання виступає як засіб досягнення мети. III рівень – сформованість усіх компонентів, мотивація чітка, спрямованість пізнавальних мотивів стійка. IV рівень вирізняється глибоким усвідомленням мотивів, загальною цілеспрямованістю.

Таким чином, найвищий рівень мотивації серед студентів коледжів є усвідомлення мотивів та загальна цілеспрямованість. Для підвищення рівня мотивації варто використовувати інноваційні методи навчання, які б сприяли розвитку інтересу до навчання, розумінню і усвідомленню знань з предмету. Такими інтерактивними формами є ігрові технології, групові форми роботи, мозкові атахи, прес-конференції, олімпіади та конкурси.

Переваги використання ігрових форм навчання на заняттях з іноземної мови полягають у підвищенні рівня мотивації: по-перше, матеріал, який подається у нетрадиційній формі, дозволяє студентам отримати гарну вихідну базу для самостійного дослідження спірних питань; по-друге, виникає інтерес пошуку істини, що потребує використання джерел, які містять дискусійні положення і відповідно збуджують інтерес до пізнавальної діяльності; по-третє, набуваються уміння і формуються практичні навички для логічного, несуперечливого й аргументованого ведення дискусії, в ході якої необхідно не просто відкинути якусь думку, а обґрунтувати своє розуміння проблеми; по-четверте, студенти поступово знаходить правильне співвідношення раціонального та емоційного, що вкладаються у зміст доведень; по-п'яте, здійснюється вибір понятійного апарату для виключення підміни сутності суперечливих термінів; по-шосте, розкриваються творчі можливості студентів, здатність до узагальнення, теоретичного аналізу, тобто формуються навички, необхідні для самостійної навчальної діяльності.

Мета тренінгу полягає у формуванні таких мотивів учіння: пізнавального, досягнення, саморозвитку, суспільно значущого, соціальної ідентифікації. Розвиток кожного з цих компонентів забезпечувався комплексом тренінгових вправ та ігор. Структура тренінгових занять є наступною: а) рольові ігри; б) групові дискусії ("Як досягти успіху", "Як керувати своєю мотивацією" тощо); в) виконання тренінгових вправ з подальшим обговоренням та аналізом результатів ("Успіхи в минулому", "Емоційне насичення", "Нове ім'я", "Схвалення", "Уникнення невдачі", "Придумай девіз", "Сформуй позитивний Я-образ", "Хвалько").

Важливим засобом розвитку мотивації навчання є також написання студентами творів із мотиваційної тематики ("Моя мрія й

шляхи її досягнення", "Моя майбутня кар'єра" тощо). Передбачається, що використання студентами в ході написанні творів відповідних категорій мотивації досягнення (розроблених Д. Мак-Келландом), таких як "очікування успіху", "позитивний емоційний стан в процесі діяльності", "похвала" (самосхвалення) інтенсифікує розвиток відповідних мотиваційних утворень (зокрема, потреби досягнення й мотивації учіння).

Отже, формування вмотивованості навчання є важливим компонентом у роботі викладача, який має можливість застосовувати різні форми й методи, що сприяють формуванню не тільки пізнавального інтересу, але й забезпечують свідоме прагнення до навчання.

ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ПРИ ПРОВЕДЕННІ УРОКІВ З ІНФОРМАТИКИ

Попко О. М., вчитель-методист Конотопської міської гімназії

Курс інформатики середньої школи закладає необхідний мінімум знань, умінь та навичок, що дає можливість молодій людині орієнтуватись у сучасних комп'ютерних технологіях, самостійно продовжувати їх освоєння. Удосконалення апаратної частини ПК, швидке зростання обсягу програмного забезпечення висуває на перше місце вміння добувати необхідні знання, навички роботи з новим обладнанням, програмним забезпеченням. Тому й курс інформатики повинен бути зорієнтованим на реалізацію двох рівнозначних складових:

- надання високого рівня теоретичних знань з предмету;
- напрацювання необхідних вмінь та навичок у роботі з ПК і програмним забезпеченням.

Для перевірки теоретичних знань учнів з курсу *Інформатика* можна використовувати кілька видів тестових завдань:

- тестові завдання для перевірки знань при проведенні уроків узагальнення з певної теми.
- тестові завдання для перевірки знань при організації поточного контролю.
-

Тестові завдання для перевірки знань при проведенні уроків узагальнення з певної теми містять завдання трирівневі (по 6 питань